

Zümi, Panni, születinapi lánc

Reggel a kis Zümi kipattant az ágyból. Ma van a szülinapja, ma lesz a nagy buli! Lufit, tortát és vidám dalt szeretne, de egyedül ez sok lenne. Szerencsére úton van a barátja, Panni is. Lépésről lépésre készülnek majd, és minden, ami kész, szépen hozzákapcsolódik a következőhöz.

Reggeli születési bizsergés

Reggel a kis Zümi kipattant az ágyból. A szíve úgy dobolt: dob-dob-dob! Ma van a születési napja.

– Ma buli lesz! – nevetett, és nagyot nyújtózott.

Kinézett az ablakon. A napocska mosolygott, a madarak csiviteltek: csip-csip-csirip.

– Lufi kell, torta kell, gyertya kell, tapsoló barátok kellenek – sorolta Zümi, és ujjain számolta.

A konyhában elővett egy színes lufit.

– Fúúújj – szuszogta, ahogy fújta.

Puff! A lufi kerek lett és vidám.

Zümi felakasztotta a lufit a szék támlájára.

– Egy lufi kész, de ez még kevés – mondta.

Leült egy kicsit, és halkán dúdolni kezdett:

– Egy lufi, egy torta, egy dal, hurrá,

jöjjön barát, aki segít ma!

Így mondta mindig, amikor a bulira gondolt.

Eszébe jutott Panni, a piros masnis kismaci.

– Ha Panni megjön, gyorsabban megy minden – mosolygott.

Akkor: kop-kop a bejárati ajtón.

Zümi szíve még hangosabban dobbant: dob-dob-dob!

Megérkezik Panni

Zümi gyorsan az ajtóhoz repdesett.

– Jövöök! – kiáltotta.

Kinyitotta az ajtót. Ott állt Panni, a puha kismaci, piros masnival.

– Boldog születésnapot, Zümi! – mosolygott Panni.

– De jó, hogy jöttél! – ölelte meg Zümi.

– Segítek a buliban – mondta Panni.

Bementek a szobába. Zümi mutatta:

– Nézd, már van egy lufim.

– Akkor fújjunk még – nevetett Panni.

Szipp, fúúúj, puff! Hamar tele lett a szoba színes lufikkal.

Amikor a lufik kész voltak, Zümi leült, és újra dúdolt:

– Egy lufi, egy torta, egy dal, hurrá,

most már ketten készülünk ma!

Panni tapsolt.

– Jöhet a torta! – mondta.

A konyhaasztalon egy üres tál várta őket.

– Először piskóta, aztán krém, aztán dísz – sorolta Zümi.

Panni keverte a tésztát: keverem-kavarom.

Zümi finoman kanalazta a formába.

A sütő csürr, csörr, csatt, aztán halkán duruzsolt, míg a torta sült.

Közös dal és torta

Mikor a torta kihűlt, Zümi és Panni finom krémet kentek rá.

– Először lufik, aztán torta – sorolta Zümi.

– És hamarosan dal is – tette hozzá Panni.

Színes cukorkákat szórtak a tetejére: potty, potty, potty.

Zümi újra elénekelt a kis mondókáját, most már hangosabban:

– Sok lufi, egy torta, egy dal, hurrá,
két jó barát készül ma!

Kint az udvaron mozgolódtak a szomszéd gyerekek. Hallották a dalt, és kíváncsian figyeltek az ablak felé.

Ding-dong, megszólalt a csengő. Megérkeztek a gyerekek. Cipők csussz, kabát sussz, mindenki bement.

A szoba tele lett nevetéssel.

– Nézzétek, mennyi lufi! – mutatta Zümi.

– És milyen finom torta! – tette hozzá Panni.

Körbeállták az asztalt, a gyertyák pici lángja pislákol.

Mind együtt énekelték:

– Sok lufi, szép torta, vidám kis dal,

Zümi ma születésnapos, éljen, hahá!

Zümi kívánt valamit, nagyot fújt: fúúúúj!

A lángok elaludtak, a szíve tele lett melegséggel.

A buli végén Zümi fáradt, de nagyon boldog volt. Panni mellé kuporodott, és nagyot ásított. A szobában még finoman ringtak a lufik, a tortából maradt egy kis szelet holnapra. Mindenki hazament, csend lett. Zümi szíve mégis tele volt fénnel, mert tudta: holnap is ott lesznek a barátok, ha szükség lesz rájuk.